

og heller ikke paa hele Toldloven findes der en Toldsats, der svarer til noget saadant. Jeg vil derfor finde det underligt, om vi nu skulde vedtage noget saadant her, og derfor vil jeg anmode det høje Ting om at blive ved den gamle Praksis, og det gør man, naar man stemmer for Lovforslagets Bestemmelse, som den lyder: 7 Kr. pr. Hektoliter.

C. C. Andersen: Jeg kan i det hele slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører angaaende de Ændringsforslag, som Udvalget og dets Flerthal have fremsat. Det Ændringsforslag, hvorom der ikke er Enighed, er jo Nr. 1 til § 1. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) mente ikke, at det havde været Regeringens Mening ved Fremsettelsen af dette Lovforslag at forhøje Ølskatten, men jeg tror dog, at det ærede Medlem maa erkende, at Resultatet af Lovforslaget, som det er fremsat, vilde blive en Forhøjelse af Ølskatten paa 20 Øre pr. Tønde. Saa siger det ærede Medlem, at hvis dette Forslag ikke bliver vedtaget, vil det have til Følge, at Ølskatten vil stige med $\frac{1}{36}$ Øre pr. Halvflaske. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Jeg tror, at hvis dette Forslag ikke bliver vedtaget, vil alt blive ved det gamle, saa vil man være nødt til at beregne Ølskatten efter Tøndemaalet som hidtil, og der vil neppe ske nogen Forandring i Skattens Størrelse. Jeg tror, at der er al god Grund til ved denne Lejlighed at holde sig til det Skattebeløb, som Loven af 1897 foreskriver, saa meget mere, som jeg har den bestemte Opfattelse, at Bryggerierne ikke ville overtage denne Forhøjelse af Skatten, men paaligne den paa Forbrugerne. Jeg er bleven yderligere bestyrket i denne Opfattelse ved, at man under denne Sags Behandling ikke har faaet nogen Erklæring fra Bryggerierne om, at de ere villige til at overtage Forhøjelsen. Under Behandlingen af Loven af 11. Maj 1897 fremkom der fra et af vore større Bryggerier en saadan Udtalelse, som blev bestemmende for de øvrige Bryggerier. En saadan Udtalelse er ikke fremkommen under denne Sags Behandling, og jeg har ogsaa andre Grunde til at tro, at for saa vidt den her foreslaaede Forhøjelse bliver vedtagen, ville Bryggerierne søge at fordele den paa Forbrugerne og fordele den paa den Maade, som jeg antydede sidst, idet det er den eneste Maade, de kunne gøre det paa, nemlig ved at forhøje Prisen pr. halve Flaske skatte-

pligtigt Øl med 1 Øre. Saa ville vi naa til det for Forbrugerne meget uheldige Resultat, at de komme til at betale over $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., for at Statskassen kan inkassere en Indtægt paa mellem 130,000 og 140,000 Kr. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en uheldig Maade at varetage Forbrugernes Interesser paa, og derfor vil jeg meget indtrængende anbefale det høje Ting at vedtage Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 1.

Finansministeren (Brun): Maa jeg tillade mig at rette en Tak til det ærede Udvalg, fordi det saa hurtigt har behandlet dette lille Lovforslag, hvad der giver Haab om, at Sagen kan føres igennem Rigsdagen og Lovforslaget stadfæstes inden 1. Januar. — Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 1 skal jeg bemærke, at Flertallets Motiver vise, at Grundten til, at de 7 Kr. er foreslaaet satte ned til Kr. 6,85, er den, at der „ikke ved de Love, der nødvendiggøres af Overgangen til Metersystemet, bør foretages andre Ændringer i de bestaaende Afgiftssatser end saadanne, der ere en Følge af den nøjagtigst mulige Omsætning fra gammelt til nyt Maal“. Denne Betragtning er jo rigtig i sin Almindelighed, men praktiske Hensyn kræve dog deres Ret, og dette er ogsaa i Princippet anerkendt af Lovgivningsmagten, saaledes at en vis Afrunding er tilladt, og at denne Afrunding bør foregaa opad. Jeg mener derfor at burde fastholde Berettigelsen af denne opadgaaende Afrunding, saa meget mere som Lovgivningsmagten ved Brændevinsafgiften har godkendt en Forhøjelse med 2 pCt., der er det samme, som her finder Sted for Ølskattens Vedkommende.

De øvrige Ændringsforslag kan fra Ministeriets Side tiltrædes. Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 3 skal jeg for at undgaa Misforstaaelse udtale, at Ændringen jo er foreslaaet, for at Loven ikke skal blive fortolket saaledes, at det kræves, at enhver enkelt Fustage nøjagtig skal indeholde det Antal Liter, som den angiver som sit Maal, hvad den erfaringsmæssigt ikke i Længden kan gøre, men at Fustagen skal angive sin Benævnelse og i Parentes tilføjes $\frac{1}{4}$ Hektoliter. Ved denne Tilføjelse er naturligvis ikke udelukket, at Benævnelsen kan være andet end hele Hektoliter, den kan ogsaa være brudne Tal: 1,3, 0,65 Hektoliter osv. Loven vil ikke kunne fortolkes paa anden Maade end den gamle, hvor enhver var klar over, at Indholdet kunde diver-